

Кропивницький інститут державного та муніципального управління

**НАУКОВІ ПОШУКИ У III ТИСЯЧОЛІТТІ: СОЦІАЛЬНИЙ,
ПРАВОВИЙ, ЕКОНОМІЧНИЙ ТА
ГУМАНІТАРНИЙ ВИМІРИ**

Збірник тез

II Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Кропивницький, 7–8 квітня 2017 року)

Кропивницький
«КОД»
2017

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ № 1. ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА В УКРАЇНІ

Бабін І. І.

Проблеми правового регулювання податку на нерухоме майно,
відмінне від земельної ділянки 14

Вельбовець Н. М., Кузнєцов В. І.

Філософія науки та законодавство про науку 17

Вставська Т. В.

Адміністративно-правові засади соціального захисту учасників
бойових дій, які брали участь в антитерористичній операції 20

Головко Л. О.

До питання попередження і ліквідації шкоди, нанесеної
навколишньому природному середовищу в Україні та ЄС 23

Гриценко В. Г.

Основні засади формування та функціонування правоохоронної
системи України 26

Журавльова К. В.

Вдосконалення законодавчої підтримки конкурентноспроможності
малого та середнього бізнесу у відповідності до європейської
політики 29

Камінська Н. В.

Гарантії права громадян на звернення до Європейського суду з прав
людини 32

Кормош О. І.

Судова реформа: плюси і мінуси 35

Кричун Ю. А.

Проблеми відмежування катування від побоїв і мордування 38

Круглов О. М.

Окремі проблеми практичної реалізації реформи патрульної поліції України 42

Легеца Є. О.

Особливості притягнення до відповідальності за відмову в наданні публічних послуг в Україні 44

Лежнєва Т. М.

Окремі особливості підстав недійсності заповіту 48

Малихіна В. В.

Адміністративний позов, як засіб судового захисту 51

Манжула А. А.

Нормативно-правове регулювання протидії проступкам, що посягають на громадський порядок 54

Митрофанов І. І.

Механізм регулювання (установлення та реалізації) відповідальності у кримінальному праві 58

Овчаренко А. С.

Щодо окремих шляхів реалізації соціальної справедливості в оподаткуванні при реформуванні податкової системи України 61

Попов Р. О.

Особливості юридичної відповідальності за порушення законодавства у сфері безпечності та якості сільськогосподарської продукції 64

Свічкарьова Я. В.

Договір «мінімум-максимум»: особливості оплати праці 68

Солосіч О. С., Кириченко С. О.

Конвергенція національного і європейського законодавства у сфері адміністративного права, шляхом реформування діючих правових норм 71

Фомічов К. С.	
Спрощення державної реєстрації бізнесу та речових прав на нерухоме майно як основна причина активізації рейдерських захоплень	74
Цимбалюк В. С.	
Вплив кібер-права на перспективи удосконалення законодавства України про інформацію	79
Цуркан М. М.	
Особливості регулювання земельних відносин	82
Шпильова Г. О.	
Особливості оподаткування доходів, отриманих від спадщини	85
СЕКЦІЯ № 2. ГУМАНІТАРНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ	
Акимова Н. В.	
О психологии современного студента	88
Блоха Я. Є.	
Уявлення про соціальну справедливість в сучасному українському суспільстві	90
Бут-Гусаім С. Ф.	
Национальная культура в зеркале именослова современной белорусской научно-популярной литературы	93
Вакулик І. І.	
Юридичний статус природно-заповідних територій м. Києва	96
Вербицька Г. Л.	
Проблеми та шляхи вирішення молодіжного безробіття в Україні ...	98
Владимирова В. І.	
Принцип професіоналізму державних службовців України	100
Войтовицька Л. П.	
Формування іміджу освітньої установи – запорука конкурентоздатності на ринку освітніх послуг	104

Волошина А. С. Діалектика любові та ненависті	107
Герасименко І. А. Сучасні проблеми реформування поліції	110
Горохова Л. В. Дисципліни соціально-гуманітарного циклу у сучасних ВНЗ: вибіркові vs нормативні	112
Гринач О. М. Місцеве самоврядування та його роль в забезпеченні сталого розвитку країни	116
Грошовенко О. П. Концептуальні основи формування світоглядно-екологічних цінностей майбутніх педагогів	119
Гуць А. О. Політична соціологія в Україні: зріз громадської думки чи метод маніпулювання?	122
Дамаскіна Д. А. Інформаційна агресія в інтернеті (на прикладі російського сайту новин «РБК»)	125
Демичева А. В. Базові права людини та стан їх дотримання в сучасній Україні	127
Діденко В. С. Посткапіталістичне суспільство: утопія чи реалії майбутнього?	130
Заверзаєв С. С. Філософія гри	132
Ігнат'єв В. А. Некласична філософія як цілісний дискурс	135
Кадигроб М. О. Види юридичних термінів	137

Казаков М. А. Оценка соизмеримости суждений как метод их верификации	139
Капітаненко Н. П. Конституційна відповідальність у сфері публічного управління	142
Ковтун Н. М. Дегуманізація і дегуманітаризація соціального простору в умовах розвитку сучасної науки	145
Ковтун Ю. В. Гуманітарний характер патріотичного виховання у контексті розвитку сучасної освіти і науки	148
Корчакова Н. В. Проблема просоціального розвитку особистості: закономірності та парадокси	151
Косенко В. Д. Інтелекція як рушійна сила якісних суспільних перетворень на засадах дійсного гуманізму	155
Костючков С. К. Специфіка дослідження людини епохи постмодерну: біофілософський аспект	157
Котова А. С. Застосування методики казкотерапії у роботі з онкологічно хворими дітьми	159
Коцюрба О. Ю. Зарубіжний досвід реформування ЖКГ та його застосування в Україні як передумова фінансової стабілізації підприємств галузі ...	161
Кошолан В. В. Особливості проведення ділової гри з дисципліни «Оптимізаційні методи і моделі»	163
Крайник Г. С. Кроки «уперед» та «назад» у запобіганні корупційним злочинам шляхом внесення змін до Кримінального кодексу України у 2014–2015 роках	166

Кузнєцов Ю. М. Аспекти розвитку сучасної науки в галузі верстатобудування-сердцевини машинобудування в Україні	169
Кулиняк І. Я. Моделювання залежності результативності наукової і науково-технічної діяльності від обсягу фінансування	173
Курилович М. А. Диалогический поход в профессиональном обучении	178
Маренко А. А. Напрямки проведення соціальної роботи з дітьми із неповних сімей	181
Мельничук В. В. Екофілософія як поліпарадигмальна галузь наукового знання	183
Невельська-Гордєєва О. П. Застосування закону тотожності у юридичній практиці	185
Нестеренко Т. С. Формування ключових компетентностей як напрям реалізації компетентнісного підходу до змісту освіти в початковій школі	188
Паршін Б. В. Сутність та види краудфандингу як перспективної форми фінансування проєктів	190
Пахомова Н. Г. Інтеграція як провідна тенденція розвитку сучасної освіти	192
Печериця Т. В. В'ячеслав Чорновіл - людина і політик	195
Пивоваров В. М. Розвиток тренінгових форм з української мови та літератури при підготовці до складання ЗНО	198

Погребняк В. А.	
Соціально-гуманітарні аспекти оновлення вищої освіти в Україні: канадський досвід формування демократичної громадянськості студентської молоді	201
Подлесная В. Г.	
Экологические последствия развертывания социально-экономических циклов	204
Романов В. П.	
Значення стратегічного планування розвитку ринку дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння в Україні	207
Рыбключева О. З.	
О работе с кадрами в органах внутренних дел	210
Рябовол Л. Т.	
Місце і роль навчальної дисципліни «Методика викладання юридичних дисциплін у вищій школі» в освітній програмі підготовки магістра за спеціальністю «Правознавство»	213
Скорупо В. О.	
Безробіття в Україні: сучасні реалії та підходи щодо його скорочення	216
Сорочан І. В.	
Стандартизовані та індивідуальні мовні формули в текстах судових рішень	219
Тернавська Т. А.	
Професійне самовизначення майбутнього соціального працівника-волонтера	222
Уманців Г. В.	
Нематеріальні активи у системі трансфертного ціноутворення	225
Цигульський С. М.	
Концепція фронтиру Ф. Дж. Тернера та витоки демократизму українського козацтва	226

Чорноус О. В.

Способи творення в мові перекладу відповідників для пропріальної лексики 230

Шедяков В. Е.

Развитие образовательно-научно-производственных кластеров – основа конкурентоспособности в условиях усиления роли экономики, основанной на знаниях 232

Шихненко Д. В.

Місце інноваційного лідерства у кадровому омолодженні державної служби України 235

Штань М. В.

Роль держави у процесах неоіндустріалізації національної економіки 237

Шусть В. В.

Методологічні проблеми формування політичних цінностей молоді 239

**СЕКЦІЯ № 3. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ
НОРМ МАТЕРІАЛЬНОГО ПРАВА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

Dimitar Stoyanov

The contractual prohibition on assignment in Middle and Eastern Europe – a call for harmonization 242

Petrov Ventsislav

The acquisition of heritage in Ukrainian and Bulgarian heredity law in the context of the contemporary European legislative trends 244

Богустов А. А.

Право потребителя на отказ от договора как проявление ограничения принципа свободы договора (на примере законодательства Польши) 247

Бурлай Т. В.

Социальная повестка дня для Европейского Союза и проблемы ее реализации 250

Гурницький Є. О. Право на участь в управлінні державними справами	253
Єрмоленко Д. О. Щодо об'єкту правової свідомості	256
Зеленко І. П. Оцінні поняття у праві: дискусійні питання	258
Іскендеров І. М. Методологічні засади дослідження в договірному праві	261
Коцюрба О. Ю. Основні детермінанти фінансових злочинів в Україні	263
Литвин І. І. Сутність заходів адміністративного припинення	266
Мещанова М. В. Региональная унификация в сфере коллизионного регулирования вопросов расторжения брака	268
Мисаревич Н. В. Иностранный элемент в брачно-семейных отношениях: особенности правового регулирования в Республике Беларусь	271
Надієнко О. І. Інформаційне забезпечення та нагляд як функції державного регулювання у сфері пенсійного забезпечення	274
Ніколенко М. І. Актуальні питання щодо продовження мораторію на продаж земель в Україні	277
Окопник О. М. Адміністративно-правові аспекти визначення особливостей відповідальності посадових осіб	280
Парій Б. Б. Теоретико-методологічна проблематика застосування законодавства у сфері інвестування в євроінтеграційних умовах	284

Полторак С. І. Проблеми реалізації прав людини та громадянина в Україні	287
Пришлюк О. В. Права людини та бідність	288
Рябець К. А. Еволюція національного законодавства щодо оптимізації управління окремими частинами району річкового басейну	291
Слозанська Г. І. Нормативно-правове забезпечення роботи соціального працівника в територіальній громаді	293
Стадніченко Т. О. Конкубінат та його регулювання в сімейному праві України	296
Телятицкая Т. В. Некоторые особенности административной ответственности субъектов хозяйствования в Республике Беларусь	300
Чернега В. М. Перешкоди до укладення шлюбу (замітки до наукової дискусії)	302
Шаркова Г. Ю. Зміст зобов'язання з надання консалтингових послуг	305
Юнін О. С. Медіації як альтернативний спосіб вирішення цивільно-правових спорів	308

**СЕКЦІЯ № 4. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ПІД ЧАС
ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА**

Вереша Р. В. Значення психологічних основ суб'єктивної сторони складу злочину	311
Гусаров К. В. Деякі питання інстанційної побудови судів законом України «Про судоустрій і статус суддів»	314

<i>Дегтярєва С. В.</i>	
Проблемні питання інституту відводів в адміністративному судочинстві	316
<i>Задорожня І. А.</i>	
В котрий раз до проблеми інституту понять у кримінальному провадженні	318
<i>Зелінський С. Е.</i>	
Довіра населення до правоохоронних органів як складова громадської оцінки їх діяльності	320
<i>Лимарь І. В.</i>	
Юрисдикція цивільних судів: сучасний погляд законодавця	323
<i>Лук'янчиков Є. Д.</i>	
Негласні слідчі (розшукові) дії та їх унормування	325
<i>Соболь Є. Ю.</i>	
Аналіз матеріалів єдиного державного реєстру судових рішень України щодо розгляду справ, однією із сторін якої є особа з інвалідністю	328
<i>Степанов П. Л.</i>	
Перерва у допиті: погляд через призму розумності строків у кримінальному провадженні	332
<i>Стецюк Б. Р.</i>	
Виникнення вітчизняної науки процесуального права в період Російської імперії	334
<i>Телійчук В. Г.</i>	
Теоретико-правові та практичні проблеми оперативно-розшукового законодавства	338
<i>Ткачева Н. Н.</i>	
Некоторые аспекты института частного обжалования в России	343
<i>Шановал Л. І.</i>	
Про правову природу судового збору	346

патріотичного виховання, які виникли на початку ХХ ст. Саме в цей період в суспільствах провідних країн світу поширюється думка, що школа вже не може повністю забезпечити всебічний розвиток молоді людини, формування рис відповідального громадянина та належний рівень патріотичного виховання. Для досягнення цієї мети слід залучати молодь ще з шкільної лави до активної участі в громадському житті.

Система патріотичного виховання, що здійснюється в загальноосвітніх середніх та вищих навчальних закладах, у військових навчальних закладах та молодіжних організаціях, має підкріплюватись й інформаційною підтримкою засобів масової інформації та кіноіндустрії. Саме вони мають сприяти вихованню в молоді на рівні індивідуальної і суспільної свідомості почуття патріотизму, відповідальності, дисциплінованості, чесності та мужності.

В цілому, патріотичне виховання належить до найважливіших функцій держави. У своєму змісті воно має містити цілісну систему діяльності, спрямовану на відродження в суспільстві почуття патріотизму та формування у молоді високих морально-вольових якостей. Патріотичне виховання як системний і взаємоузгоджений виховний вплив родини, закладів освіти, науки та культури, органів держави, Збройних Сил України, політичних партій, молодіжних та громадських організацій, спрямоване на формування у військовослужбовців високої патріотичної свідомості, вірності Батьківщині, рішучості стати на захист української держави.

ПРОБЛЕМА ПРОСОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ: ЗАКОНОМІРНОСТІ ТА ПАРАДОКСИ

Корчакова Наталія Вікторівна

*докторант кафедри психології факультету
філософської освіти і науки Національного
педагогічного університету*

ім. М. П. Драгоманова,

кандидат психологічних наук, доцент

Важливою тенденцією у розвитку психологічної науки кінця ХХ початку ХХІ століття є посилення уваги до позитивних сторін життєдіяльності особистості та її соціального буття. З'явилися цікаві роботи присвячені проблемі психології щастя, успіху, успішного батьківства та материнства, любові, благополуччя. У лоні цієї проблематики важливе місце належить питанням просоціального розвитку особистості – розгортання унікальної соціальної стратегії, що полягає у здатності людини діяти на благо інших. Допомога і співчуття, вияв щедрості і підтримки, емпатійний відгук і благодійність – це лише невеликий перелік дій із широкого кола

просоціальних самовиявів особистості. Усі вони об'єднані соціально ціннісним спрямуванням – прагненням діяти на користь партнера, сприяти задоволенню його потреб чи інтересів, турбуватися про його настрій та самопочуття. Самостійною лінією аналізу проблеми просоціальності особистості є питання вікової генези явища. Цей підхід сформувався у останні десятиріччя. Дослідження спрямовуються на вивчення ранніх форм просоціальної поведінки (Kristen-Antonow S., 2015; Sommerville J. A., 2013; Warneken F., 2015), зародження і розвиток основних різновидів просоціальних дій (Dunfield K. A., 2014 [3]), аналіз вікових особливостей просоціальності (Андреев П. В., 2008; Журавльова Л. П., 2012; Ігнацька О. Є., 2012 [1]; Петренко М. В., 2012; Най D., 2003; House B. R. et al., 2012), простеження вікової траєкторії її становлення (Павелків Р. В., Корчакова Н. В., 2013; Cote S. et al., 2002; Nantel-Vivier A., et al., 2009; Eisenberg N. et al., 2006; House B. R. et al., 2012).

Важливість розробки питань просоціального розвитку, на нашу думку, зумовлена декількома причинами. По-перше, вивчення просоціальної поведінки у ракурсі вікового генезису відкриває перспективи прогнозування позитивних соціальних тенденцій. Як показали наукові дослідження, ранні індивідуальні відмінності у рівнях просоціальності та їх стабільність корелюють з характером гуманістичних тенденцій у зрілому віці.

По-друге, вивчення первинних рівнів просоціальної поведінки дозволяє більш успішно вирішувати питання аналізу зрілих форм поведінкових стратегій, оскільки механізми дитячої просоціальності більш прості та менш завуальовані соціальними нашаруваннями. Саме цей шлях створює можливість переходу від аналізу поведінки, до вивчення особистісного конструкту просоціальності.

По-третє, простеження вікових особливостей розвитку просоціальної поведінки сприяє організації належного психолого-педагогічного супроводу процесу, здійсненню стратегій його стимулювання, формування та коригування. Варто зазначити, що сучасні наукові дослідження підтверджують позитивний вплив багатокomпонентних програм соціального і емоційного впливу на соціальну поведінку дітей і підлітків (Кириченко В. І., Єжова О. О., Нечерда В. Б., Тарасова Т. В., 2016; Durlak J. A. et al., 2010).

У розвитку наукової лінії простежуються як закономірні явища, так і певні парадокси. Основи первинної парадоксальності пов'язані із психологічним змістом явища. Не дивлячись на всю його зовнішню приналежність і соціальну значущість, просоціальні дії не завжди є гуманістичними, їх основу можуть складати певні корисливі мотиви – очікування матеріальної чи психологічної винагороди. Суперечливість і розмаїття мотиваційної бази вчинків породжує наукові дискусії щодо обсягу поняття, його розміщення на континуумі «альтруїзм-егоїзм». У останніх роботах все чіткіше простежується єдність наукових підходів до сутності поняття. Визнається ідея доцільності аналізу проблеми розвитку

просоціальності із урахуванням вікової динаміки не лише альтруїстичних тенденцій, але і дій заснованих на егоїстичних началах (Багмет І.М., 2002; Левіт Л. З. , Шевалдишева О. З., 2014; Левіт Л. З., 2016 [2]; Maner J.K., 2007 [4]).

Цікавим аспектом у розробці проблеми є її швидке розширення у міжнародному та міждисциплінарному просторі. Майже одночасно розпочалися широкомасштабні дослідження розвитку просоціальності у різних країнах світу, сформувалися творчі колективи, спрямовані на вивчення соціокультурних аспектів проблеми. Суперечливі моменти у процесі розробки проблеми розвитку просоціальності виникають при спробі виокремити основні види і структурні компоненти просоціальних дій. Кожна дія містить когнітивний, афективний і діяльнісний компоненти. У просоціальних діях афективне начало має настільки важливу роль, що здатне породжувати відносно самостійний блок просоціальних явищ – співчуття і співпереживання – глибинні емоційні відгуки на стани і потреби партнера. Емпатія із афективної основи перетворюється на дієву форму сприяння.

Усі акти сприяння передбачають здатність людини бачити партнера, помічати його потреби, розпізнавати емоційні стани та адекватно реагувати на них. Складність феномену дозволяє робити припущення про онтогенетично пізню появу стратегії. Ця ідея повністю нівелюється результатами досліджень, виконаних у психологічній науці у останні роки. Включення дітей 2-3 року у достатньо прості експериментальні ситуації дозволяє фіксувати ознаки просоціальних дій у дітей раннього віку. Від самого початку виникнення просоціальної поведінки варіює у залежності від ситуації. Як засвідчують результати нашого дослідження, дії інструментальної допомоги, шкодування, заступництва, емоційного зараження стають доступні дітям уже у період раннього дитинства.

Розвиток просоціальності, як цілісного особистісного конструкту, відбувається протягом усього життя. Вікова генеза феномену характеризується проходженням ряду етапів, що різняться особливостями детермінації, пусковими механізмами, рівнем усвідомлення та планування, представленістю основних форм та різновидів. Спираючись на теоретичні джерела та результати нашого емпіричного дослідження можна говорити про п'ять онтогенетично зумовлених етапів становлення соціально ціннісної поведінки: етап елементарної просоціальності (1-3 роки); соціально-нормативної (3-10 років); нормативно-диспозиційної (10-11 – 15-16 років); позиційно-сміслової (16-17 – 21-24 роки) та особистісно-самовизначеної просоціальності (від 21-24 років). Вікова детермінація процесу чітко простежується на трьох перших етапах. Починаючи із кінця підліткового періоду розвиток конструкту значною мірою зумовлюється процесами самовизначення, здобуваючи більш продуктивний чи пасивний характер. Як наслідок, індивідуальні програми набувають форм зрілої чи інертної просоціальності. Зріла просоціальність характеризується високою мірою

свободи від дії ситуативного фактору, стійкістю гуманістичних позицій. Інертна просоціальність пов'язана із зниженням екстенсивності гуманістичних тенденцій особистості, посиленням вагомості принципу взаємності, дії мотивів егоїстичної групи.

Переломним моментом у прийнятті і інтеріоризації просоціальних цінностей є підлітковий вік. Розвиток диспозиційних основ просоціальної поведінки відбувається у цей час на фоні розгортання процесів індивідуалізації, що породжує певне розбалансування у ціннісній сфері особистості. Одним із його проявів є розбіжність в оцінюванні підлітками своєї готовності до просоціальної поведінки та їх атрибутивних приписок щодо просоціальних схильностей інших. Як показали результати наших спостережень, підлітки виявляють недовіру до гуманістичного налаштування партнерів, при цьому свою готовність до вищезначеної поведінки оцінюють показниками вище середнього значення. Ця ж тенденція зберігається і у наступний віковий період. Існування таких упереджень знижує готовність підлітків і юнаків до активних просоціальних дій, а отже потребують корекції.

Підсумовуючи, зазначимо, що розгортання досліджень просоціального розвитку є загально світовою тенденцією, у якій чітко простежується процес інтегрування наукових знань та їх використання на благо гуманізації соціального і виховного простору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Игноцкая О. Е. Развитие просоциальной направленности личности в онтогенезе / О. Е. Игноцкая // 36. наук. прац Акадэміі паслядыпломнай адукацыі. – Вып. 10. – Мінск : АПА, 2012. – С.197 - 211.
2. Левит Л. З. Эгоистическая мотивация: экспериментальные результаты и теоретический дискурс / Л. З. Левит // Вестник КГУ им. Н. А. Некрасова 2016, Том 22. – С. 48 - 55.
3. Dunfield K. A. A construct divided: prosocial behavior as helping, sharing, and comforting subtypes / K. A. Dunfield // Frontiers in Psychology. – 2014. – Vol. 5. – P. 958.
4. Maner J. K. Altruism and egoism: Prosocial motivations for helping depend on relationship context / J. K. Maner, M. T. Gailliot // European Journal of Social Psychology. – 2007. – Vol. 37, Issue 2. – P. 347 - 358.

ІНТЕЛІГЕНЦІЯ ЯК РУШІЙНА СИЛА ЯКІСНИХ СУСПІЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ НА ЗАСАДАХ ДІЙСНОГО ГУМАНІЗМУ

Косенко Володимир Дмитрович